

Parlamentul României
Camera Deputaților

PROIECT

Domnului judecător

AUGUSTIN ZEGREAN

Președintele Curții Constituționale a României

Stimate domnule Președinte,

Având în vedere adresa nr. 4981 din 17.07.2012 a Curții Constituționale a României, prin care se solicită un punct de vedere Biroului permanent al Camerei Deputaților privind sesizarea formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal referitoare la neconstituționalitatea prevederilor art. 3 al Hotărârii Parlamentului nr. 34/2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României,

Biroul permanent al Camerei Deputaților c o m u n i c ă prezentul

P U N C T D E V E D E R E

Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal solicită Curții Constituționale să constate că prevederile art. 3 din Hotărârea Parlamentului nr. 34/2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru

demiterea Președintelui României, „sunt constituționale numai în măsura în care sintagma „*procedurii de urmat*” este înțeleasă în sensul că aceasta nu se referă la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și la confirmarea rezultatelor acestuia, indiferent dacă au fost îndeplinite condițiile de valabilitate stabilite de lege (procentul de 50% +1 din numărul total de alegători înscriși în listele electorale permanente), operațiuni care sunt în competența Curții Constituționale, conform prevederilor art. 146 lit. j) din Constituție.”

Analizând susținerile autorilor sesizării apreciem că acestea nu pot fi reținute, din considerentele pe care urmează să le dezvoltăm în continuare.

I. Motive extrinseci

Prin Decizia nr. 727/2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea alin. (1) al art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea Constituțională a stabilit că trebuie făcute corelări ale art. 27 alin. (1) cu art. 2 alin. (1) și art. 11 alin. (1) lit. A. c) din Legea nr. 47/1992.

Totodată, a stabilit că trebuie ca Parlamentul, examinând prevederile Legii nr. 47/1992, să stabilească procedura de sesizare a neconstituționalității în cazul hotărârilor, precum și urmările în cazul declarării neconstituționalității a unor prevederi a unor hotărâri.

Parlamentul a făcut aceste corelări prin Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, dar această lege nu este în vigoare, nefiind promulgată, fiind atacată de Grupul parlamentar al PDL la Curtea Constituțională.

Prin urmare, corelările și modificările solicitate de Curtea Constituțională nu au intrat în vigoare. Astfel, neexistând modificarea art. 2 alin. (1), Curtea Constituțională nu are în atribuții să se pronunțe cu privire la constituționalitatea hotărârilor.

Nemodificarea art. 11 alin. (1) lit. A. c) înseamnă că Curtea Constituțională nu poate să emită decizii în cazul hotărârilor pentru că deciziile se emit doar în cazurile limitativ și expres prevăzute (iar printre acestea caz nu se află și hotărârile adoptate de Parlament).

Neprecizarea urmărilor declarării neconstituționale a unor prevederi din hotărârile Parlamentului, duce la concluzia că nu există urmări (suspendarea pentru 45 zile, încetarea efectelor juridice ca în cazul regulamentelor sau a legilor), chiar dacă Curtea Constituțională ar depăși deficiențele anterior semnalate și ar emite decizie neavând această posibilitate, conform art. 11 alin. (1) lit. A. c).

În consecință, chiar dacă o hotărâre este declarată neconstituțională, aceasta nu își încetează efectele juridice pentru că nu este prevăzut în lege.

Față de aceste considerente extrinseci, solicităm respingerea sesizării fără a mai discuta fondul acesteia.

II. Motive intrinseci

1. Examinând motivele invocate în sesizare constatăm că, în realitate, acestea nu vizează nicio încălcare a vreunui text din Legea fundamentală.

Autorii sesizării imaginează ipoteze privind eventuale soluții nelegale și neconstituționale, fără niciun suport rațional. În acest sens, apreciem că autorii sesizării fac procese de intenție pentru fapte inexistente.

Textul care face obiectul sesizării de neconstituționalitate stabilește în sarcina Parlamentului posibilitatea prevederii unor măsuri pentru rezolvarea unor situații ivite ulterior prezentării raportului care face obiectul hotărârii Curții Constituționale cu privire la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și la confirmarea rezultatelor acestuia. O asemenea obligație este firească din moment ce Parlamentul este cel care a declanșat procedura suspendării Președintelui, în condițiile art. 95 alin.(2) din Constituție, republicată.

A restricționa în mod a priori competența Parlamentului de a analiza asemenea măsuri înseamnă a încălca rolul Parlamentului de organ reprezentativ suprem al poporului român și de unică autoritate legiuitoare a țării.

2. Textul criticat a fost inițial adoptat prin Hotărârea nr. 21/2007 a Parlamentului României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 24 aprilie 2007, în următoarea redactare: *”În situația în care Curtea Constituțională va stabili că nu au fost îndeplinite condițiile de valabilitate stabilite de lege, Parlamentul României va lua act de hotărârea acesteia și va decide asupra procedurii de urmat”*.

Dezbaterile din ședința Plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului din data de 24 aprilie 2007 confirmă că redactarea, în forma preluată și în hotărârea supusă controlului de constituționalitate, nu a avut în vedere validarea referendumului, atribut exclusiv al Curții Constituționale, ci situația unui eventual vid de reglementare, în condițiile în care referendumul nu este validat pentru alte motive decât cvorumul de prezență sau de opțiune.

Prin urmare, această prevedere nu încalcă competența Curții Constituționale, pentru că textul în cauză își propune să soluționeze problema apărută ca urmare a invalidării referendumului pentru alte motive decât cvorumul de prezență sau de opțiune, competența Parlamentului plecând tocmai de la recunoașterea Deciziei Curții Constituționale nr. 731/2012.

Curtea Constituțională nu poate să legifereze, Parlamentului revenindu-i în mod exclusiv acest drept.

3. Criticile autorilor prezentei sesizări, cuprinse la pct. 2 și 3 din aceasta, devin fără obiect, deoarece nimeni nu a pus la îndoială competența Curții Constituționale de a verifica constituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr. 34/2012, Decizia Curții Constituționale nr. 727/2012 fiind general obligatorie.

În realitate criticile respective se referă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2012 pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, care nu face obiectul prezentei sesizări.

Având în vedere cele arătate, solicităm Curții Constituționale respingerea sesizării formulate de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal în legătură cu Hotărârea Parlamentului nr. 34/2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României.

Acest punct de vedere a fost dezbătut și aprobat în ședința Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 22 iulie 2012, cu votul majorității membrilor prezenți.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU ȘTEFAN ZGONEA